

Hindringer i Vejen, end der var i Forvejen. Derfor har mangfoldige, hvis Enge i Aarene 1913 og 1914 bogstavelig intet gav, dog ikke krævet Erstatning. Jeg kender f. Eks. en Mand, der har sagt til mig; at han i 4 Aar havde 100 Læs Hø mindre aarlig, og han har desuagtet ikke krævet Erstatning, idet han saa saaledes paa det, at Tabet vilde blive indvundet igen. Nu har imidlertid den lange Forhandling frem og tilbage ført til, at denne Mand har anvendt stor privat Bekostning paa at beskytte sig mod de Oversvømmelser, der kan komme, saaledes at jeg tror; at han gaar over til at drive Jorden som dyrket Jord. Der er selvfølgelig ogsaa nogle Folk Nord paa — det skal jeg ikke fragaa —, der er faldet for Fristelsen til at sige: Naar de faar Erstatning ved den anden Ende af Fjorden, hvorfor skal vi saa ikke ogsaa have? Det er menneskeligt og forstaaeligt; og der kan i og for sig ikke indvendes saa meget imod det.

Jeg tror ikke, det er berettiget at fremstille det, som om det særlig har været Begærlighed efter at faa baade Fordelene og Erstatningen, der har været raadende. Vi ved jo, at baade Landboerne og Fiskerne og Ringkøbing By har ventet sig en hel Del af et Udløb. Med alle de Skuffelser, der er kommet, tror jeg dog, at det i Korthed kan siges, at for Fiskernes Vedkommende har Resultatet fuldt ud svaret til Forventningerne, at Ringkøbing By sikkert aldrig har været stærkere optaget af at faa en Ordning end netop i Øjeblikket paa Grund af de Erfaringer, Byen har gjort, og at Landboerne endelig vel har lidt et stort Tab, men den Ordning, der nu foreslaas, gaar netop ud paa at være en saadan, hvor alle de Tab, der hidtil har været lidt, skulde være forebyggede for Fremtiden, medens Fordelene skulde være bibeholdt.

Jeg vil gerne knytte nogle Bemærkninger til enkelte af de Indvendinger, der er fremkommet. Hvad det ærede Medlem fra Vardes (Pinholt) Udtalelser angaar, har jeg allerede opholdt mig ved nogle af de Bemærkninger, som jeg lagde Mærke til i det ærede Medlems Tale. Det ærede Medlem sagde yderligere, at Tipperne i 1916 gav en enestaaende Afrøde. Ja, det er rigtigt, og det er et Bevis paa, hvor skæbnesvangert og dyrt det i Virkeligheden har været for Egnen derovre, at Sagen har faaet en saa langsom Behandling i Rigsdagen. En Mand, som havde 5 Englodder, beliggende paa forskellige Steder, saaledes at det ikke kan være noget ganske lille Areal, og som var vant til at avle 30 Læs Hø aarlig, har fortalt mig, at han i 1913 kun avlede 3 Læs.

Det gik gradvis opad, og i 1916 var Avlen ganske vist igen oppe paa de 30 Læs Hø, og det var fortrinligt Hø, af langt bedre Beskaffenhed, end der før havde været avlet. Sidste Sommer avlede vedkommende Mand 5 Læs. Det viser, hvilken Betydning det har, at Oversvømmelserne kommer nogenlunde regelmæssigt og tilstrækkeligt. Der bliver sagt fra Syd-Partiets Side, at der er Fare for, at man ved den Ordning, der nu foreslaas ved Hvide Sande, skal komme ind under det samme igen. Kommissionen har udredt dette Spørgsmaal paa en ret grundig Maade, forekommer det mig. Jeg forstaar, at Ministeren kunde føle Trang til at faa et saa indviklet Spørgsmaal undersøgt saa grundigt som muligt af en sagkyndig og upartisk Kommission, og jeg synes, at det er ret afgørende, at en saadan Kommission afgiver en enstemmig Indstilling. Kommissionen tænker sig 3 forskellige Muligheder for en Løsning af Spørgsmaalet, væsentlig paa Grundlag af de Forslag, som har været fremsatte fra forskellig Side. Der omtales først Ferskvandstilstanden. Forskellige af de ærede Talere har stærkt slaaet paa, at det er den eneste Løsning, som kan tænkes at være den endelige og den tilfredsstillende, og at det absolut er den ideelle. Det forekommer mig ikke, at Kommissionens Betænkning absolut berettiger til at udtale sig bestemt i den Retning. Kommissionen ser ganske vist, at for Landbruget kan Ferskvandstilstanden give udmærkede Resultater, men dette forudsætter, at Forholdet bliver en hel Del anderledes med Hensyn til Driften af Arealerne. Det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds (Gunnar Fog-Petersen) gjorde gældende, at det er den Vej, vi skal ud, og mente, at det ikke vilde være saa vanskeligt at løse det Spørgsmaal, idet han troede, at der vilde blive stor Gevinst derved, og saa kunde man tænke sig en Ordning paa den Maade, at det Beløb, Beboerne derovre skal tilskyde, blev lignet paa Arealerne. Jeg tror, at denne Opfattelse for en Del hviler paa mangelfuldt Kendskab til Forholdene. Det ærede Medlem gik ud fra, at Staten vinder Arealer ud i Fjorden, og saa kunde der afgives mindre Arealer af de tilstødende Ejere, saa at der blev et samlet Areal, som kunde bebos og dyrkes. Jeg tror, at dette er en Misforstaaelse. Der er nok mange Lodder, som ligger saaledes ud til Fjorden, at der er Udsigt til, at der kunde vindes en hel Del tør Jord ved en Lavvandssluse, naar Vandstanden i Fjorden sænkes saa stærkt som forudsat ved Ferskvandstilstanden, men Kommissionen gør udtrykkelig op-